

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays. at 58 Grand Street, Jersey City, N. J.

Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Printed by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: ПЕРИОДИКА

Table with 2 columns: Subscription rates (One year, Six months, Three months) and Periodicals (Поодинокое число, Полугодишное, Трехмесячное).

Foreign and Jersey City Rates. One year \$10.00, Six months \$6.00, Three months \$3.75.

Ваша копія адресується на 10 центів. Телефон "Свобода": 498 Montgomery, Tea. У. Н. Сова: 1888 Montgomery.

В отриманнях реалізація не відомою.

3 Копія належить вислати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order. Адреса: "СВОБОДА", 58 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ТОЙ ВМІЄ ЦІНИТИ ВОЛЮ, ХТО МАВ І СТРАТИВ.

У віденській часописі "Український Прапор" з 10. с. м. читаємо таку оповістку:

На заміну міжнародного з'яву у Львові законами СТАРШИННИ І СТРИЛЬЦЬ ЗУПР. (Західної Української Народної Республіки, значить, Галичини), ІНТЕРВАНІ В ТАБОРИ ФОГАРАШ В РУМУНИ, або національний податок салдоної кноти: По 20 леї: четар Мирон Записинський, кор. Юліан Куншпріа, дес. Михайло Цыль, стр. Василь Павлишко, стр. Василь Бончак, дес. Іван Овчарук, дес. Іван Шенанський, Лисий стр. Михайло Борнук, дес. Іван Овчарук, дес. Іван Шенанський, стр. Осип Немет, стр. Михайло Юксовіч, стр. Франц Лодовицький, стр. Осип Данилюк, стр. Дмитро Зарич, стр. Юрко Франц, стр. Гриць Трусь; 30 леї: стр. Лазарь Титенко; 15 леї: Василь Олексин; 10 леї: стр. Юрко Думак. — разом 355 леї.

Гроші переказан на мої руки черев банк у висоті 7.100 австр. корон переслав я до казнач. Українського Громадянського Комітету у Львові. — Др. Я. СЕЛЕНКА.

Отак тамлять про рідний край ГАЛИЦЬКІ УКРАЇНСЬКІ ЖОВНІРИ, ті, що кроз свою віддавали і життя жертвували за волю рідної землі. Вони за свою повсуду діяли як герої в Румунії, приятельські забороні Польщі. Там живши гіршим життєвим виме дає їм і пів року. Важка їх доля. Се доля являє беззахисних. А всіма же любов до рідного краю у них не загасла! В найгірших випадках не горять у них невгамовний огонь любови волю рідної землі. Для сєй воли вони давали життя, кров. Для сєй воли вони тепер терплять долю в'язнів. І для сєй воли Галицької України вони віддають останні центи жертовно.

Чому се так? Тому, бо той хто риз жив на волю; хто бачить і відчуває серцем і душею; хто віддавав для її оборони кров і життя, — той вміє її оцінити. Він став ВІЛЬНИМ УКРАЇНЦЕМ і в обороні української воли готовий на найбільші жертви. Вороги можуть його закути; кинути в темні ложи; розніжати його, — а він таки не перестає бачити в собі українцем. Він все ним буде і все буде життя дяглого, аби всі Українці і їх край рідний були вільні.

Хто був вільний і стратив волю, той вміє її оцінити і для неї поспівати. Але хто був рабом і рабства не побував, той не вміє оцінити волю свого народу ані для неї поспівати.

Порівняйте цих українських третій рік галицьких українських жовнів з тим ревизним українського походження в Америці, котрі кричати проти всієї української вільнової роботи і жертв на свою роботу. Вони, ті ревизи, були людьми не вільними і такня я ості послася. ВОНИ НЕ БУЛИ ВІЛЬНИМИ УКРАЇНЦЯМИ, АЛЕ БУЛИ РАБАМИ І РАБАМИ ОСТАЛІСЬ. В них немає зрозуміння і почуття для вільнової героїчної боротьби свого народу на рідній землі. Вони того не розуміють і не відчувають. Тому вони потрапляють нібито всю українську вільновою роботу, не знаючи на те, що тим допомагають ворогам.

Такі раби ворули серед всіх поневолених народів. І вони приносять все тільки користь катам. Дяглого нард, котрий бореться за волю, передісім повинен у себе дома зробити порядок та винищати рабів і рабство.

ПЕРЕД ВИРІШЕННЯМ СПРАВИ УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЧИНИ.

Віденська часопис "Український Прапор" уявляю з 10. с. м. пише про третинну справу Східноукраїнської справи ось-ось: На підставі наших інформаций можемо сказати, що по конференції у Вашингтоні негайно мають приступити представники альянських великих держав до вирішення справи Східної Галичини. Даремно Польща намагається насильством вирішити державне становище українського народу галицької землі, тракуючи заковавши наріа ласкою фінансової автономії, бо альянські великі держави астергали собі право вирішувати се міжнародне питання і те право вони обстоюють, не зрякаючи його на користь Польщі.

Щодо питання, як справа Галичини буде вирішена, що у всяким разі альянські великі держави не дадуть полякам забрати Східну Галичину до влучення її в польську державу. Се добре знає сама Польща і відси від той горської поспіх у польській пропаганді, щоби протегорозі і проробити заманити українських провідників до якоїсь польсько-української угоди на підкладі мнимий автономії та поставити альянські великі держави перед факт допущення.

Але як не владствє Польщі, бо воно не стоїть в її силі. Проти неї стоїть ніяк неурезаним сила воли українського народу галицької землі. Кождий Українець мусить розуміти, що тепер ставати волю до переговорів з Польщею значить — здаватися на ласку і несласку лютого ворога, коли се се суд над ним. А хто вийшов би в той бік, то нічого і так не вліє проти воли народу, а стане зрадником народної справи.

Постав нашого народу супроти всіх беззаставств польської окупації, його протести проти впровадження польської воєводи, його відлучення відлір проти польського проєкту населення, та його відлучення від "автономичних" населення галицької землі, — отсе прикладі акти воли українського народу держави. І як він не поспішить, то Польща не вміє його вою, але альянські великі держави сидять те все, що дється в нашому краю та шораз більше зацікавлюються вільновою боротьбою нашого народу. І чим більше поспіша-

ЗАКПАДНИКИ.

Ляхи готуються до нової війни за Східну Галичину. — Ареши-вані українські дієчі мають бути закладниками в польських руках. — Документ про польсько-українські відносини в Галичині. (Від спеціального кореспондента "Свобода").

У цілїм світі, де тільки при-свучається кож найменша увага Східно-галицькій справі, наезд-ду Лев Галицький, дес. Степан Василь останні арештовані Українці у Львові та в Східній Галичині. Люде з нормальними змислами та, з едементарним поняттям про законність, і пра-ти не можуть зрозуміти, як так у "демократичній республіці" арештовують люде, які не зробили ніякого злочину, яких нічого незаконного не можна знайти і яких нібито нічого не доводиться випускати, щоби не забаром їх знов арештувати.

Так було поступлено з проф. Мих. Гадуцьким, д-ром Ст. Федорком і цілою групою інших видатних українських діячів. Іх без всякої підстави арештували, протримали кілька тижнів у страшних польських в'язницях, а потім вивисли, бо не могли буть нічого прозаконного ні в якому ні закнннці. Але багатовищо інших українських діячів, як др. Василь Шурат, др. Лев Ганкевич, а в останні днєх др. Степан Баран, залянувшись да-ти згоду на арешт, були знов арештовані не більше, ніж особам, яких вже звільнено. Але яких кождого дня можуть знов арештувати.

Чужинцеві, вихованому на засадах пошанування чужої особи і чужої свободи, така нечужа політика показується незрозумілою і дикою. Та навіть українське громадянство, яке зовсім не зовсім знає своє справу з цими арештованими. Якій сенс воно мають і якіми державно-політичними інтересами їх можуть пояснити — не кажемо вже: оправад-люють.

Поляки занадто добре знають, що тероризувати українське суспільство в Галичині воєводи, а в цілому українське суспільство. Занадто глибоко ко-можемо пустити серед українського народу почуття ненависті до польського панування і до польської окупації. Занадто глибоко ко-можемо впасти серед українського народу почуття ненависті до польської окупації. Занадто глибоко ко-можемо впасти серед українського народу почуття ненависті до польської окупації.

Важливіше, вихованому на засадах пошанування чужої особи і чужої свободи, така нечужа політика показується незрозумілою і дикою. Та навіть українське громадянство, яке зовсім не зовсім знає своє справу з цими арештованими. Якій сенс воно мають і якіми державно-політичними інтересами їх можуть пояснити — не кажемо вже: оправад-люють.

Поляки занадто добре знають, що тероризувати українське суспільство в Галичині воєводи, а в цілому українське суспільство. Занадто глибоко ко-можемо пустити серед українського народу почуття ненависті до польського панування і до польської окупації. Занадто глибоко ко-можемо впасти серед українського народу почуття ненависті до польської окупації.

Важливіше, вихованому на засадах пошанування чужої особи і чужої свободи, така нечужа політика показується незрозумілою і дикою. Та навіть українське громадянство, яке зовсім не зовсім знає своє справу з цими арештованими. Якій сенс воно мають і якіми державно-політичними інтересами їх можуть пояснити — не кажемо вже: оправад-люють.

Поляки занадто добре знають, що тероризувати українське суспільство в Галичині воєводи, а в цілому українське суспільство. Занадто глибоко ко-можемо пустити серед українського народу почуття ненависті до польського панування і до польської окупації. Занадто глибоко ко-можемо впасти серед українського народу почуття ненависті до польської окупації.

Важливіше, вихованому на засадах пошанування чужої особи і чужої свободи, така нечужа політика показується незрозумілою і дикою. Та навіть українське громадянство, яке зовсім не зовсім знає своє справу з цими арештованими. Якій сенс воно мають і якіми державно-політичними інтересами їх можуть пояснити — не кажемо вже: оправад-люють.

Поляки занадто добре знають, що тероризувати українське суспільство в Галичині воєводи, а в цілому українське суспільство. Занадто глибоко ко-можемо пустити серед українського народу почуття ненависті до польського панування і до польської окупації. Занадто глибоко ко-можемо впасти серед українського народу почуття ненависті до польської окупації.

Важливіше, вихованому на засадах пошанування чужої особи і чужої свободи, така нечужа політика показується незрозумілою і дикою. Та навіть українське громадянство, яке зовсім не зовсім знає своє справу з цими арештованими. Якій сенс воно мають і якіми державно-політичними інтересами їх можуть пояснити — не кажемо вже: оправад-люють.

ли для польської влади великі поважну місцеву загрозу. Хоч українське повстання Польща і не може сподіватися, бо воно український парламентаризм і демократизм, проте робляться всі притрування, як для справжньої війни" (далі повторюються ті подорожжі про мобілізацію, поповнення жандармерії і про закладання "Факти").

Наведено уривку вистачає, щоб показати, як уявляє собі чужа оцінка становище в Східній Галичині. "Повстання не можна сподіватися", але — робляться всі притрування до війни. З чим? Ясна річ, що з українською людофілією.

Гагер і Кордано, як чорні круки, виключують того моменту, коли ім можна було кинути всі сили на боротьбу з повстанням Галичини. А момент цей, на їх думку, настав тоді, коли Найвісша Рада вирішила справу С. Галичини. Що те рішення вилася некорисно для Польщі, але як ми бачили, призначення виграєна справа Горішнього Шлеску неможливо мусить викликати неможливу програму справу Східної Галичини, бо претинь же не може Найвісша Рада признати Польщі цілу колишню Імперію чи Австрію!

"От того моменту я вичну, що Польща не може не прийняти постанови антанту перед доконаним фактом, як то було з Горішнім Шлеском А що у-лаштування політичними, дипломатичними і журналістичними вибудується багато тако, що лише при щасливій нагоді може виплатити на денне світо. Коли-ж така щаслива нагода трапляється, то не треміть, а беріть її, бо вона не повториться ні в якій формі."

Отже що каже наш довір-ковий документ у цій справі? В останні днєх ми читали там особа особливо грізний як у урдових колах, так і в широкому громадянстві (розуміється: польським) велике загострення Східно-галицької справи. Це загострення полягає в тому, що в Галичині уявляє собою Демок-ратичний фронт, який постійно висить над головою Великогопольським, великим відкритим Львів, Тернопільським, а також і частинно над головою польському суспільству, що ретта Галичині уявляє собою одну очевидно-вороже настроєну до Польщі маю...

Постійно в Галичині (соб-то) українські політичні провідники знайли позицію, яка очевидно-загрожує Польщі. З огляду на те, що Польщі в Галичині не тільки неможливо виступити у своїх звичайних цілковитій незалежності України знаходяться піддержку не тільки в Чехії, але навіть в Англії, становище прийняло для українців дуже сербозийний вигляд.

Провідники Галицького руху на чолі з Петрушевичем використали момент концентрації всіх сил польської інтересів в Шлеським питання, щоб порушити питання незалежності Галичини. Проект записов дуже сербозийне підтримане в англійських провідників колах, зацікавлених в тому, щоб Польща не захопити цілком Бориславського нафтового району.

Вже в квітні 1921 р. переговори Петрушевича з англійськими дипломатами прийшли до конкретного форми, і на базисі не Лондону проєкт про цілковитий автономії (самостійний відділення) було внесено на розгляд Найвісшої Ради. Та під мандатом, що в Польщі не має перебування польського міністра законрдних справ Сагієра в Парижі йому поспішало відсутності що небезпек. Разом з тим одинач висновок, що Польща не може не прийняти претенсій у Горішнім Шлеску неминуче поведе за собою не-обхідність значних уступок у галицьких питаннях.

Постійно в Галичині (соб-то) українські політичні провідники знайли позицію, яка очевидно-загрожує Польщі. З огляду на те, що Польщі в Галичині не тільки неможливо виступити у своїх звичайних цілковитій незалежності України знаходяться піддержку не тільки в Чехії, але навіть в Англії, становище прийняло для українців дуже сербозийний вигляд.

Провідники Галицького руху на чолі з Петрушевичем використали момент концентрації всіх сил польської інтересів в Шлеським питання, щоб порушити питання незалежності Галичини. Проект записов дуже сербозийне підтримане в англійських провідників колах, зацікавлених в тому, щоб Польща не захопити цілком Бориславського нафтового району.

Вже в квітні 1921 р. переговори Петрушевича з англійськими дипломатами прийшли до конкретного форми, і на базисі не Лондону проєкт про цілковитий автономії (самостійний відділення) було внесено на розгляд Найвісшої Ради. Та під мандатом, що в Польщі не має перебування польського міністра законрдних справ Сагієра в Парижі йому поспішало відсутності що небезпек. Разом з тим одинач висновок, що Польща не може не прийняти претенсій у Горішнім Шлеску неминуче поведе за собою не-обхідність значних уступок у галицьких питаннях.

Постійно в Галичині (соб-то) українські політичні провідники знайли позицію, яка очевидно-загрожує Польщі. З огляду на те, що Польщі в Галичині не тільки неможливо виступити у своїх звичайних цілковитій незалежності України знаходяться піддержку не тільки в Чехії, але навіть в Англії, становище прийняло для українців дуже сербозийний вигляд.

ПОЗІР, УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ!

Міся Українського Правительства Галичини просить всі українські громади в Злучених Державах, щоби грошай, зібраних на Полицьку Національну Оборону Українського Правительства Галичини не передержували у себе, але сейчас відсилали до місці у Вашингтоні.

Міся мусить відслати всі гроші до Правительства в до-лярах, аби при вимілі не пошоноє страти, а така переписка потребує часу і тому гроші мусить бути впошу у Вашингтоні. Крім того передержуванє зібраних грошай на записи зер-жувє також канцелярську пологоду й оголошуванє громад та осіб, що зложили свої гроші на бонди.

Вашингтон, Д. К., 28. грудня, 1921.

ДИЛІБОМАТИЧНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО ГАЛИЧИНИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

За фінансово-Торговельний Відділ: Др. Лука Мишуга.

НЕВДАЧА ОТАМАНА ТЮТОВИКА.

(Спеціальний кореспондент "Свобода").

Недавні спроби Тютюника одступити більші успіхи в боротьбі з червоною армією не вдалася. Після довгої вдалої війни в боротьбі з червоною армією не вдалася. Після довгої вдалої війни в боротьбі з червоною армією не вдалася.

Починуючи невдачі є головною се, що Тютюник був під певного рода "опікою" Петлюри, а через се не міг потягнути за собою українських мас, які нагаду Імени Петлюри думують, що він не вміє керувати армією. Він не вміє керувати армією. Він не вміє керувати армією.

Дальшою причиною невдачі се припустити "охотників", шістьма, котрі мого призначення до того, що віддали Тютюника мого скорше розбито ніж заповідались. Як каже Лебедєв на засіданні "революційно-воєнного совєта" 1. грудня с. р. віддали Тютюника преїшли 2. листопада с. р. со-ветський кордон на Волині. "Але ми були на сторожі — ка-зав — і 11. листопада в бою під Коростенем віддал Тютюника було окружено і розбито, а "окружене" було в лісній околицях Коростеня досить легке і хто знає, чи не була се ласка на Тютюника, улюбленого завадяти на підставі ін-формаций "охотників" шпінгони, котрих ніколи не бракувало по "штабах" Петлюри.

З нагоди той невдачі Тютюника затрубили большевицькі часописи про... українські сим-патії, котрі мого призначення до того, що віддали Тютюника мого скорше розбито ніж заповідались. Як каже Лебедєв на засіданні "революційно-воєнного совєта" 1. грудня с. р. віддали Тютюника преїшли 2. листопада с. р. со-ветський кордон на Волині. "Але ми були на сторожі — ка-зав — і 11. листопада в бою під Коростенем віддал Тютюника було окружено і розбито, а "окружене" було в лісній околицях Коростеня досить легке і хто знає, чи не була се ласка на Тютюника, улюбленого завадяти на підставі ін-формаций "охотників" шпінгони, котрих ніколи не бракувало по "штабах" Петлюри.

З нагоди той невдачі Тютюника затрубили большевицькі часописи про... українські сим-патії, котрі мого призначення до того, що віддали Тютюника мого скорше розбито ніж заповідались. Як каже Лебедєв на засіданні "революційно-воєнного совєта" 1. грудня с. р. віддали Тютюника преїшли 2. листопада с. р. со-ветський кордон на Волині. "Але ми були на сторожі — ка-зав — і 11. листопада в бою під Коростенем віддал Тютюника було окружено і розбито, а "окружене" було в лісній околицях Коростеня досить легке і хто знає, чи не була се ласка на Тютюника, улюбленого завадяти на підставі ін-формаций "охотників" шпінгони, котрих ніколи не бракувало по "штабах" Петлюри.

ПОЗІР! УКРАЇНЦІ! ПОЗІР!

"ЧИ БУДЕ УКРАЇНА САМОСТІЙНОЮ ДЕРЖАВОЮ?" ДЕБАТА НА СІМ ПИТАНЬО БУДЕ В НЕДІЛЮ 1-го СІЧНЯ (НОВИЙ РІК) О 2-й ГОДИНІ ПО ПОЛУДНІ. PEOPLE'S HALL New York, N. Y.

Л. Федорович буде оборонити такий погляд: "ПЛОКИ НЕ БУЛО, НЕМА І БУТИ НЕ МОЖЕ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ".

М. Сіницький буде доказувати, що "УКРАЇНА МОЖЕ БУТИ САМОСТІЙНОЮ ЯК ІНШІ ДЕРЖАВИ".

ДЕБАТА відбудеться під проводом доктора М. М. Каденя. Вільне Українське Товариство Київ.

До Українців в Нью Йорку й околиці!

КОМІТЕТ ЗЛУЧЕНИХ ТОВАРИСТВ В НЬЮ-ЙОРКУ устроє — В НЕДІЛЮ, 1-го СІЧНЯ, 1922 Р. В УКРАЇНСЬКИМ НАРОДНИМ ДОМІ, 217-19 East 6th Street, New York, N. Y.

КОНЦЕРТОВИЙ ВЕЧЕР

на беніфіт П. МИХАЙЛА ЗАЗУЛЯКА

Вам всім звісною талановитого українського співака і шир-шого артиста П. Михайла Зазуляка. Виступають найкращі українські сили, а то: Драматична група Русько-Українського Театру; Український хор в Нью Йорку; Українська Орестра під проводом п. Романа Кузьми; Балайорський Квартет; п. м. Юлія Бемкова; п. м. Марія Корніч; п. м. Емілія Коростова; п. м. Ольга Кукушкіна; п. м. Аня Аляксандер; п. м. Родана Скубіна; п. Михайло Зазуляк; п. Володимир Лавришко і п. Володимир Ярема. Початок точно о год. 8. вечір. Вступ 75 цент. КОМІТЕТ: П.-м. Т. Бемкова, В. Лазуза, Я. Корнат, Ю. Андрійко.

Anchor-Anchor advertisement with logo and text: "Найбільш, найкращий торговельний, навічальний обслуговування в Україні...".

